

מס' החלטה : 476
תאריך : 29/10/1990

**הנדון : הודעה על החלטה בדבר החכרת קרקע לדורות למושבי עובדים וכפרים
שיתופיים לפי חוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ך - 1960**

מודיעים בזאת כי מועצת מקרקעי ישראל, בתוקף סמכותה לפי סעיף 3 לחוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ך-1960¹, החליטה בישיבתה מיום י' בחשון התשנ"א (29 באוקטובר 1990) ובהמשך להחלטותיה מיום י"ט בתמוז התשמ"ה (8 ביולי 1985) ומיום ו' באייר התשמ"ט (11 במאי 1989)² (בדבר החכרה לתקופה ארוכה של מקרקעין למושבי עובדים ולכפרים שיתופיים (להלן כל אחד מהם- הישוב) לאמור :

1. בהחלטה זו -

"שטח מחנה"-אזור הבינוי של הישוב למטרות מבני משק מבני ציבור וכיוצא באלה למעט השטחים המוגדרים כחלקות א' ומגרשי מגורים המיועדים להחכרה במישרין למתיישבים לתקופה ארוכה, הכל לפי תכנית בנין ערים מאושרת ;

"מכסת הקרקע" - מכפלה של מספר הנחלות שאושר לישוב בידי מינהל התכנון החקלאי במשרד החקלאות, בשטח הקרקע שקבע שר החקלאות לנחלה בישוב המסויים.

2. השטח שיחכיר מינהל מקרקעי ישראל (להלן-המינהל) לישוב יכול שיעלה על מכסת הקרקע רק בתנאים אלה :

(1) היה שטח המחנה של הישוב גדול מסכום הנחלות לפי שני דונם לנחלה על פי תקן שאושר לישוב והיה, כולו או חלקו, מהווה קרקע שבמקורה לא היתה ראויה לעיבוד חקלאי (להלן- קרקע עודפת), רשאי המינהל להחכיר לאותו ישוב, בנוסף על מכסת הקרקע, את הקרקע העודפת ;

(2) אם יתברר כתוצאה ממדידה שהישוב מחזיק -

א) קרקע ראויה לעיבוד בשטח העולה על מכסת הקרקע אך אינו עולה על סכום נחלות לפי שלושה דונם לנחלה על פי תקן שאושר לישוב (להלן - קרקע נוספת) - תיכלל הקרקע הנוספת בחוזה החכירה שייחתם עם אותו ישוב, ויראו אותה לצורך תשלום דמי חכירה כחלק ממכסת הקרקע;

ב) קרקע בנוסף למכסת הקרקע והקרקע הנוספת-יוחכרו לו מיכסת הקרקע והקרקע הנוספת בלבד, והשטח הנוסף יושכר לו בשכירות לזמן קצר לפי נוהל המינהל להשכרת קרקע חקלאית לזמן קצר; כל בקשה לחידוש השכירות לזמן קצר תידון לגופה.

אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהוראות פסקה (1)

3) דמי החכירה השנתיים שישלם הישוב למינהל בעד מיכסת הקרקע ובעד הקרקע הנוספת יהיו לפי מחירון המינהל לנחלות, ובעד הקרקע העודפת - לפי מחירון המינהל לגידולי שדה בעל באותו אזור.

4) גבולות הקרקע להחכרה ושטחה לכל ישוב יהיו, לצורך החלטה זו, לפי המלצת שר החקלאות או המלצת ועדת הקרקעות שהוא מינה.

(1) ס"ח התשי"ך עמ' 57

(2) י.פ. התשמ"ט עמ' 3693